

Asia C-280/04

Jyske Finans A/S vastaan Skatteministeriet

(Vestre Landsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 13 artiklan B kohdan c alakohta — Vapautukset —
Sellaisten tavaroiden luovutusten vapautus, joista ei ole vähennysoikeutta —
Leasingyhtiön suorittama käytettynä ostettujen ajoneuvojen jälleenmyynti —
26 a artikla — Käytettyjen tavaroiden myyntejä koskevat erityisjärjestelyt

Julkisasiamies L. A. Geelhoedin ratkaisuehdotus 22.9.2005 I - 10686

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 8.12.2005 I - 10704

Tuomion tiivistelmä

1. Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Liikevaihtoverot —
Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Kuudennessa direktiivissä säädetyt vapautukset —
Sellaisten tavaroiden luovutusten vapautus, joista ei ole vähennysoikeutta — Kansallinen
lainsäädäntö, jonka mukaan arvonlisäverollisia ovat toimet, joilla verovelvollinen myy
edelleen elinkeinotoiminnassaan käyttämiään tavaroita, joiden hankintaa ei ole koskenut
vähennysoikeuden rajoitus, on sallittu

(Neuvoston direktiivin 77/388 13 artiklan B kohdan c alakohta ja 17 artiklan 6 kohta)

2. *Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Liikevaihtoverot — Yhteinen arvonnäisäverojärjestelmä — Käytettyjä tavaroita koskeva erityisjärjestely — Verovelvollisen jälleenmyyjän käsite — Yritys, joka myy edelleen käytettynä leasingvuokraustoimintaansa varten hankkimiaan ajoneuvoja, kuuluu käsitteen alaan*
(Neuvoston direktiivin 77/388 26 a artiklan A kohdan e alakohta)

1. Kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/5, 13 artiklan B kohdan c alakohtaan säännöksiä, jotka koskevat sellaisten tavaroiden luovutusten vapautusta, joista ei direktiivin 17 artiklan 6 kohdan mukaan ole vähennysoikeutta, on tulkittava niin, että ne eivät ole esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan arvonnäisäverollisia ovat toimet, joilla verovelvollinen myy edelleen elinkeinotoiminnassaan käyttämiään tavaroita, joiden hankintaa ei ole koskenut mainitun direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna, 17 artiklan 6 kohdan mukainen vähennysoikeuden rajoitus, vaikka mainittu hankinta, joka on tehty verovelvollisilta, jotka eivät ole voineet ilmoittaa arvonnäisäveroa, ei ole tästä syystä ollut vähennyskelpoinen.

kohdan säännöksissä säädetty poikkeus voi siten koskea ainoastaan sellaisten tavaroiden luovutuksia, joiden hankintaa on koskenut kansallisessa lainsäädännössä säädetty vähennysoikeuden rajoitus. Tämän artiklan sanamuotoa ei tältä osin voi tulkita millään sellaisella tavalla, joka mahdollistaisi sen välttämisen, että verovelvollista, joka ei voi vedota tällaiseen rajoitukseen, verotetaan kahteen kertaan.

(ks. 23, 24 ja 26 kohta sekä tuomiolauselman 1 kohta)

Koska yhteisön oikeus ei sisällä tällä hetkellä mitään säännöstä, jossa luettelaisiin ne kustannukset, joista arvonnäisäveroa ei ole oikeutta vähentää, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tätä koskevat olemassa olevat säännöksensä siihen asti, kunnes yhteisön lainsäätävä luu vähennysoikeuden rajoittamista koskevan yhteisön järjestelmän. Kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan c ala-

2. Kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/5, 26 a artiklan A kohdan e alakohtaa, joka koskee erityisjärjestelyjä verovelvollisen jälleenmyyjän saaman voittomarginaalin verottamisessa käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- tai antiikkiesineiden luovutusten yhteydessä, on tulkittava niin, että yritys, joka toimintaansa tavannomaisesti harjoittaessaan myy edelleen käytettynä leasingvuokraustoimintaansa varten hankkimiaan ajoneuvoja ja jolle jälleenmyynti ei ole käytetyn tavarann

hankintahetkellä pääasiallinen tavoite vaan ainoastaan toissijainen tavoite, joka on vuokraustoiminnan liitännäinen, voidaan katsoa tässä säännöksessä tarkoitetuksi verovelvolliseksi jälleenmyyjäksi.

Se, että leasingyritysten suorittamaa luovutusta verotettaisiin koko myyntihinnasta, aiheuttaisi käytettyjen ajoneuvojen myyntimarkkinoilla kilpailun vääristymän, jossa nämä yritykset kärsisivät ja muun muassa sellaiset käytettyjä ajoneuvoja myyvät yritykset, joihin sovelletaan voittomarginaaliverotusjärjestelyä, hyötyisivät. Koska leasingyritys pyrkii vastaamaan ostajien perusteltuihin odotuksiin maksaa sama hinta samoilla ominaisuuksilla varustetuista ajoneuvoista riippumatta siitä, myykö

ne käytettyjä ajoneuvoja myyvä yritys vai leasingyritys, se ei voi kohtuullisesti vyöryttää tähän hintaan arvonlisäveroa, joka sen on maksettava, mistä seuraa, että yrityksen marginaali alenee vastaavalla määrällä. Kuudennen direktiivin 26 a artiklassa säädetyn järjestelyn soveltaminen leasingyrityksiin, jotka harjoittavat mainitunlaista toimintaa, mahdollistaa nimenomaan yhteisön lainsäätäjän sen tavoitteen saavuttamisen, jonka tämä on tämän järjestelyn hyväksyessään asettanut ja joka on kaksinkertaisen verotuksen ja kilpailun vääristymisen välttäminen käytettyjen tavaroiden osalta.

(ks. 28, 40, 41 ja 44 kohta sekä tuomiolauselman 2 kohta)